

דויד ("דודי") מרגלית:
"לשימחתי, לא הוצע לי ג'וב תיקשורתי!"

בשבועיים האחרונים מורגשת מתיחות תיקשורתית. היא אינה קשורה בסקופ שלא פורסם או בחקירה עיתונאית מפתיעה. היא קשורה בעוסקים במיקצוע. יותר שמות של עיתונאים בכירים וחשובים מוזכרים כמי שמיועדים או שמתדפקים לקבלת משרה זו או אחרת במשרד ממשלתי זה או אחר. הרשימה כל-כך ארוכה שאין מקום להזכיר את הבולטים שביניהם. טילפנתי לכמה קולגות כדי לשאול אותם על דעתם. והם ביקשו שלא להגיב. כי אולי הם ממתנינים לתשובה. בסוף מצאתי את איש הרדיו הוותיק, דויד ("דודי") מרגלית. עורך ומגיש התוכנית כל ציבעי הרשת. ומראיין בתוכנית הרדיו היוקרתית הטור השבועי שפוליטיקאים עומדים בתור כדי להתראיין בה. שאלתי אותו מה הוצע לו. והוא השיב בעצבות מה:

לשימחתי. לא הוצע לי שום תפקיד, אבל אילו היו מציעים, אינני יודע מה הייתי משיב. אני חושב שהתשובה היתה תלויה בטיב ההצעה.

● **מה דעתך על העובדה שאנשי-תיקשורת ממתנינים לג'ובים ממסלגות?**

אני יכול להבין לרוחם. עיתונאי רוצה להרגיש איך נראה הצד השני של המתרס. הוא רוצה להיות בצידם של מקבלי ההחלטות ולראות את התהליך מצד זה.

● **אתה מתייחס לתופעה בטיבעיות.**

אולי. אחרי שנים שאתה כותב מה אחרים צריכים לעשות, מתעורר בך רצון לעשות זאת בעצמך.

המסדר מעדיף את העיתונאי כיועץ תיקשורתי. משום שהוא מטיב להבין את הצד העיתונאי של מסיבות-העיתונאים, והעיתונאי עצמו שהופך יועץ מגלה, לפחות כשלב ראשון, רגישות מיקצועית שחסרה לפוליטיקאי. אחר-כך אגב הוא מפסיק באופן טבעי להיות עיתונאי, וכל זווית-הראיה שלו משתנית.

● **לי יש הרגשה שהאמינות המיקצועית של כמה מעמיתינו נסגעת.**

יש סכנה כזו. הקורא מתחיל להתעניין לא במה שאתה כותב כי אם במה שמסתתר מאחורי המידע שאתה מוסר. והוא מבקש לדעת את מי אתה משרת.

● **יש הטוענים שזוהי המשכה של חברות הנרקמת בין העיתונאי והפוליטיקאי.**

אינני חושב שכדי להיות במיקצוע צריך להיות חבר. צריך לשמור על הגינות ולא על חברות. אישית, אני מעדיף שחבריי יהיו מחוץ לתחום עבודתי.

סיגלית פריאל:
"מעשלת הגברים מוכיחה: הנשים הן בנסיגה!"

צילום המחזור של הממשלה החדשה הוא מרתק מהרבה מאוד זוויות. אבל מה שבולט בו, לדעתי, הוא שאין בו ייצוג למחצית מהאוכלוסיה. נכון שבממשלות קודמות היה להן לנשים ייצוג מיזערי, אך בצילומי המחזור קשה היה להבחין בהן. לפני שנה, כשהתפנה תיק ממשלתי למיפלגה הליברלית, העזה חברת המפלגה, סיגלית פריאל, להציג את מועמדותה. היא לא עברה את המשוכה ובדרך אף נאלצה לשמוע עלבונו אישיים והצעות כמעט מגונות מצד חבריה הליברליים. היא למדה את הלקח והפעם לא הציגה מועמדות.

שבתי אליה השבוע כדי לשאול אותה איך נראית בעיניה הממשלה הגברית ביותר שהיתה בישראל. פריאל, מנהלת חברה לתערוכות וירידים ואם לבת. מאוד כעוסה על כך.

זה הרבה יותר מצורם שאין שום אשה בממשלה. רמת הנשים בפוליטיקה גבוהה מרמת הגברים, אך הם עושים הכל כדי למנוע את קידומן. לצערי, זה תואם את המציאות בארץ. שבה מעמד הנשים נמצא בנסיגה וממשלת הגברים מוכיחה זאת. לפני החוק אנן שוות, אך חוק לחוד ומציאות לחוד.

● **כלומר, לא רק בפוליטיקה?**

וודאי. גם בעסקי אני כמעט לא נתקלת בנשים בתפקידים בכירים. החברה עדיין רואה באשה מצליחה לא-אשה. ולא אחת שאלו אותי: מתי את אופה? מתי את מבשלת? איך את מגדלת את ילדייך? איך זה מסתדר עם הבעל? בישראל לא מעודדים נשים לצאת לעבודה, וגם על כך כבר דובר בלי סוף.

● **לא נעים לשאול, אבל אולי האשמה היא בכך?**

לעיתים נדמה לי שנשים מעדיפות ביטחון של מימשל ומימסר גברי. יתכן שזה נובע מכך שמגיל קטן אנו רואים סביבנו רק גברים בתפקידים ניהול ומימשל. וחושבים משום מה שכך זה צריך להיות.

● **אולי הסיתרון הוא הקמת מיסלגת נשים?**

נשים לא תבחנה בנשים, כי רובן בוחרות באותה מיפלגה שמצביע הבעל.

● **אז אין סיתרון.**

המעטות המצליחות תיאבנה במרפקים כדי לשמור על מקומן. חלקן לא תצלחנה. רוב הנשים תישארנה כמעמד נחות ומקופח.

אריה נאור:
"שרון לא היה צריך להיות בממשלה!"

בראש-השנה ימלאו שנתיים לטבח במחנות-הפליטים צברה ושתילא. והשבוע היה נראה שהגיבור-הראשי של הפרשה המזוויעה זכה לרהביליטציה מוחלטת. בממשלת אחדות לאומית. בהנהגת מיפלגת העבודה. קיבל אריק שרון תיק בכיר ומכובד. מה שהליכוד לא נתן לו – נתנו לו יריבו הפוליטיים.

דווקא בחרות לא הכל תמימי-דעים עם המינוי. אחד המתנגדים, אריה נאור, מזכיר הממשלה לשעבר, כבר התבטא נגד שרון בפומבי וקרא לו לשוב אל הטרקטור שלו בחווה. פניתי אליו השבוע וביקשתי ממנו לחוות דיעה. גם כמישפטן. אם מינויו של שרון לתפקיד שר-המיסחר והתעשייה אינו שם ללעג את מסקנות ועדת-כהן. שחקרה את עניין הטבח.

היועץ המישפטי לממשלה כבר נתן בזמנו את חוות-דעתו ומצא שאין סתירה, והוא נשאר בממשלה. אבל יש עוד הרבה סיבות טובות מרוע שרון לא היה צריך להיות בממשלה הזו.

● **כמו?**

רוח-החן התייחס לפרק זמן קצר ביותר במלחמה. אבל שרון חייב היה להיות בחוץ על חלקו בכל מהלך המלחמה. ועל מה שאמר על ראש-הממשלה. לא רק מוסרית אין לו שם מקום. גם מבחינת השיקול הלאומי הוא לא צריך לשבת שם.

● **אבל בחרות יש לו תמיכה רחבה. האם חבריך לא רואים את המציאות כמורך?**

חלקם כן וחלקם לא. אני מקווה שייראו בזמן, לפני שיהיה מאוחר.

● **מאוחר?**

היום הוא מסתער על התפקיד הבכיר. הוא עדיין לא ראש-ממשלה. אין לי ספק שהוא ינצל את משרד-המיסחר-התעשייה לקידום התפקיד הבא שלו. הוא יעזור לכל יצרן ולכל תעשיין. ינצל את החברות הגדולות וירכוש אהדה כדי לחזק את כוחו הפוליטי.

● **אתה נשמע מוראג.**

אני באמת מוראג מכה.

● **ומה אתה עושה כדי למנוע זאת?**

את רעתי אני מבטא רבים. כתבתי מאמרים באותו עניין. מה עוד אני יכול לעשות?